

ÎNCHEIERE

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Boledj”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Zotov Alexandr împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Boledj” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Zotov Alexandr, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 07 octombrie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost admisă integral acțiunea,

c o n s t a t ă

La 11 septembrie 2014, Zotov Alexandr a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Boledj” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Zotov Alexandr invocă că este fondator al SRL „Boledj” cu cota parte de 20 %, care a fost fondată la 03 septembrie 1992. Prin contractul de împrumut din 18 martie 2013, Zotov Alexandr a împrumutat pârâtei mijloace bănești în sumă de 249 020 lei. Suma împrumutului a fost transferată în contul întreprinderii prin următoarele ordine de încasare a numerarului: ordinul de încasare nr. 32012 din 18 martie 2013 în sumă de 59 330 lei, ordinul nr. 33939 din 19 martie 2013 – 47 700 lei, ordinul nr. 39148 din 22 martie 2013 – 45 740 lei, ordinul nr. 44962 din 27 martie 2013 – 49 550 lei și ordinul nr. 46718 din 28 martie 2013 – 46 700 lei.

Menționează Zotov Alexandr că potrivit pct. 4.1 al contractului de împrumut părțile au stabilit că termenul de restituire a împrumutului este determinat la momentul solicitării, iar conform pct. 5 al contractului de împrumut, împrumutătorul este în drept să solicite restituirea împrumutului integral sau parțial oricând, împrumutatul fiind obligat să restituie împrumutul în termen de 7 zile din momentul primirii cererii de restituire.

Indică reclamantul că la 25 iunie 2014 s-a adresat cu cerere prealabilă către pîrîta, solicitînd restituirea împrumutului, însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită Zotov Alexandr încasarea din contul SRL „Boledj” a datoriei în sumă de 249 020 lei, dobînzii de întîrziere în sumă de 42 229, 79 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 10 000 lei și taxa de stat.

Prin hotărîrea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 07 octombrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. În susținerea concluziei sale, instanța de judecată a indicat că potrivit explicațiilor celorlalți fondatori ai întreprinderii – Levițki Serghei și Botezat Veaceslav, ultimul fiind administratorul SRL „Boledj”, cît și explicațiilor martorului contabilul Pugaciova Lidia, banii transferați în contul întreprinderii prin ordinele de încasare a numerarului prezentate de către reclamant, au fost bani acordați pîrîtei cu împrumut de către fondatorul Levițki Serghei, Zotov Alexandr fiind împuternicit doar cu transferul acestora pe contul întreprinderii prin intermediul băncii. Prin urmare, Zotov Alexandr nu a prezentat nici o probă care ar confirma existența datoriei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016, a fost admis apelul declarat de către Zotov Alexandr, casată hotărîrea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 07 octombrie 2015 și pronunțată o nouă hotărîre prin care a fost admisă integral acțiunea. S-a încasat de la SRL „Boledj” în beneficiul lui Zotov Alexandr datoria în sumă de 249 020 lei, dobînda de întîrziere în sumă de 42 226, 79 lei, cheltuielile de judecată în mărime de 8737, 5 lei cu titlu de taxă de stat în prima instanță și în mărime de 5600 lei cu titlu de taxă de stat pentru cererea de apel.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe precum că Zotov Alexandr nu a prezentat nici un act care ar confirma existența datoriei, or, înscrisurile administrate la dosar demonstrează contrariul, reclamantul prezentînd în acest sens contractul de împrumut și ordinele de încasare a numerarului, care nu au fost contestate de părți, contractul fiind valabil și producînd efecte juridice.

La 25 aprilie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, SRL „Boledj” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016 și menținerea hotărîrii Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 07 octombrie 2015.

În susținerea recursului SRL „Boledj” indică că intimatul Zotov Alexandr nu a împrumutat nici o sumă de bani întreprinderii, ci doar a transportat sumele de bani primite din casieria SRL „Boledj” la bancă. În ordinele de încasare a numerarului se menționează clar că banii au fost încasați de la SRL „Boledj”, prin intermediul lui Zotov Alexandr, beneficiar fiind tot SRL „Boledj”.

Menționează recurenta SRL „Boledj” că nu a apelat niciodată la împrumuturi bănești de la Zotov Alexandr în anii 2011-2014, fapt confirmat prin actul de control și expertiză al SRL „Audit Metoda”, potrivit căruia banii împrumutați firmei în sumă de 250 000 lei sunt ale SRL „Boledj”.

Declară recurenta că instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorului contabilul întreprinderii Pugaciova Lidia, care fiind audiată în ședința de judecată a declarat că în luna martie 2013, Zotov Alexandr a fost împuternicit să ia bani cash din aparatul de casă al SRL „Boledj” pentru a-i transfera prin intermediul băncii pe contul întreprinderii, bani proveniți din vânzări și bani primiți de SRL „Boledj” în calitate de împrumut de la fondatorul Levițki Serghei, fapt confirmat prin contractul de împrumut din 29 martie 2011. Declarații similare au fost date și de Levițki Serghei, fiind audiat în calitate de martor în ședința de judecată.

Consideră că Zotov Alexandr nu a prezentat nici o probă care ar confirma existența datoriei față de el din partea SRL „Boledj”. Mai mult ca atât, contractul de împrumut semnat de către Zotov Alexandr cu sine însuși nu corespunde prevederilor art. 666 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora contractul este acordul de voință între două sau mai multe persoane.

La 17 iunie 2016, SRL „Boledj” a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, indicând că Zotov Alexandr a tănuit existența contractului de împrumut din 18 martie 2013, prezentându-l doar în prima instanță, contractul dat fiind lovit de nulitate absolută în conformitate cu art. art. 216-220, 1039 alin. (1) Cod civil.

Afirmă recurenta că ordinele de încasare a numerarului nu probează faptul împrumutului acordat de către Zotov Alexandr, deoarece conțin doar mențiunea „împrumut de la fondator”, fără a fi specificat de la care anume fondator, întreprinderea avînd trei fondatori.

La 31 mai 2016 și 24 august 2016, în adresa intimatului Zotov Alexandr a fost expediată copia recursului inițial și celui suplimentar declarat de către SRL „Boledj” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 28 iunie 2016, intimatul a depus referință, solicitînd declararea inadmisibilă a recursului înaintat de către SRL „Boledj”, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Boledj” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Boledj” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurenteii precum că intimatul-reclamant Zotov Alexandr nu a împrumutat nici o sumă de bani întreprinderii, ci doar a transportat sumele de bani primite din casieria SRL „Boledj” la bancă cu titlu de împrumut acordat de către fondatorul Levițki Serghei, deoarece pe parcursul examinării pricinii de către SRL „Boledj” nu au fost prezentate probe pertinente și concludente în acest sens, argumentul fiind absolut declarativ.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenteii SRL „Boledj” precum că banii transferați aparțineau întreprinderii, în ordinele de încasare a numerarului menționându-se că banii au fost încasați de la SRL „Boledj”, prin intermediul lui Zotov Alexandr, beneficiar fiind tot SRL „Boledj”, întrucât contravine înscrisurilor menționate. Or, la rubrica conținutul operațiunii de pe aceste ordine de încasare este indicat „împrumut de la fondator”, cu anexarea contractului de împrumut încheiat anume cu Zotov Alexandr.

Referitor la afirmația recurenteii precum că instanța de apel nejustificat nu a ținut cont de declarațiile martorului contabilul întreprinderii Pugaciova Lidia, care a confirmat faptul că banii erau proveniți din vânzări și bani primiți de SRL „Boledj” în calitate de împrumut de la fondatorul Levițki Serghei, se reține că instanța de apel a dat apreciere declarațiilor martorului menționat în modul prevăzut de art. 130 CPC, și anume că întru confirmarea acestora nu a fost prezentat nici un înscris, în sensul prevederilor art. 210 alin. (1) CC.

Neîntemeiat este și argumentul recurenteii că conform art. art. 216-220, 1039 alin. (1) Cod civil contractul de împrumut semnat de către Zotov Alexandr cu sine însuși, este lovit de nulitate absolută, or, potrivit art. 1039 alin. (2) CC în cazul încheierii unui act cu sine însuși, survine nulitatea relativă și nu cea absolută. În speță, nici o parte nu a solicitat declararea nulității acestui contract, obiectul litigiului constituind doar încasarea împrumutului.

Instanța de recurs nu poate reține nici argumentul recurenteii SRL „Boledj” precum că nu a apelat niciodată la împrumuturi bănești de la Zotov Alexandr în anii 2011-2014, fapt confirmat prin actul de control și expertiză al SRL „Audit Metoda”, deoarece este declarativ, la materialele cauzei nefiind anexat un asemenea înscris.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt

similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Boledj” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Boledj”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic